

MAGYAR ANTISZEMITIZMUS?

Magyar rasszizmusról, antiszemitizmusról és cigányüldözésről gajdolnak a baloldali politikusok, és terjesztik ezt a tévhitet az egész világon. mi pedig gyámoltalanul és hatástalanul védekezünk.

Természetesen mások bűnei nem kicsinyítik a néhányunk őseikét, de nem vagyunk kötelesek egyedül elszenvedni a világ sajtóban megjelenő – antiszemitizmussal vádló – aljas támadásokat. A baj az, hogy a magyar polgári sajtó és politikusok berkeiben nagyon ritka a nyugati nyelvek ismerete. Viszont a nyugati, magyarellenos médiát és politikusokat hazug hírekkel ellátó hazai liberális ellenzék prominens személyei vagy tudnak idegen nyelveken, vagy pedig vannak – valószínűleg jól megfizetett – fordítók. Persze soraikban találhatóak a nyugaton élő ismert írók, publicisták, az impresszárióktól függő művészek (Fischer Ádám? Dohnányi?), akik önként, családtagjaik pusztulása miatt, esetleg megélhetési kényszerből, gyűlöletheadjáratot folytatnak hazánk ellen.

Évezredek óta tudjuk, legjobb védekezés a támadás.

A világháló tele van antiszemita hírekkel. Például a békeszerető, demokratikus Canada területén, a B'nai Brith 1135 zsidóellenes atrocitást jelentett 2008-ban.¹ Kíváncsi volnék, hány zsidót vertek meg Magyarországon az elmúlt években. Csak egyről hallottam!

A B'Nai B'rith 2011-es jelentése itt található Canadáról:

<http://bnaibrith.ca/files/audit2011/AUDIT2011.pdf>

A jó öreg Egyesült Királyság sem marad el az antiszemitizmus terén. Mind többen kritizálják a zsidó nagytőke erős befolyását az angol politikai életben. Az angolok mindig is a palesztinok oldalán voltak és erősen kritizálják az Izraeli kormányt²

Soha nem tapasztalt számú antiszemita incidens történt Nagy-Britanniában 2010 első fél évében - áll a 300 ezres brit zsidó közösség védelmére alakult biztonsági tanácsadó szervezet tavalyi összegezésében, amely szerint a vizsgált időszakban feljegyzett ilyen atrocitások száma meghaladta az eddigi teljes évi rekordot. A Community Security Trust (CST) közölte, hogy január és június között 609 verbális vagy fizikai támadásról szerzett tudomást. A tavalyi azonos időszakban 276 bejelentés érkezett a szervezethez. A CST a 2006-os esztendő egészében regisztrálta az eddigi éves rekordot, ami 598 eset volt.

Franciaországban még rosszabb lehet a helyzet, még Izrael miniszterelnöke is, hazatérésre szólította fel a francia zsidókat, az ottani üldözés elől. Több száz zsidó már házat vett Izraelben, menekülésüket előkészítendő. Ez érthető, hiszen Franciaországban több millióra tehető az afrikai volt francia gyarmatokról beözönlő, zsidógyűlölő muzlim. Hozzánk meg ezrével telepednek haza, teljesen legálisan, az izraeli magyarszármazású zsidók illetve utódaik..

A muzlimok tekintetében a franciák nincsenek egyedül, hiszen az UK-tól Belgiumon, Hollandián, Dánián, Németországon keresztül Svédorszáig baj van velük. Ez csak néhány szemelvény a sokszáz közül.

Néhány évvel ezelőtt dúló, vérre menő harc folyt az amerikai egyetemek között. Ezt a forró, sokak állásába kerülő vitát két egyetemi tanár: John Mearsheimer (U of Chicago) és Stephen Walt (Harvard) könyve: „The Izrael Lobby” című könyve váltotta ki. (ECONOMIST September 29, 2007, 87. oldal). A két professzor az amerikai külpolitikát irányító lobbyról írott,

¹ <http://www.nowpublic.com/> also: www.ynetnews.com (04 01 09)

² Howard Jacobson, The New Republic Published: Wednesday, April 15, 2009

kitűnően dokumentált tanulmánya sokak szemét nyitotta fel Amerikában, egyúttal kiváltotta a zsidó szervezetek kemény támadásait.

Ez csak a jéghegy csúcsa volt, mert sehol a világon olyan intenzív antiszemita harc nem folyik a világhálón, mint az USA-ban. Csak egy kicsit körül kell nézni az interneten. A mi nyuszi lelkületű, fegyvertelen gárdáink kismiskák az amerikai KuKluxKlan, a White Supremacy, stb. mozgalmak jól felfegyverzett, zsidó, színes és katolikus gyűlülő szervezetekhez viszonyítva.

A több amerikai szélsőjobb szervezet kiképző táborokkal is rendelkezik, ahol fegyveres harcra képezik ki a lelkes, rasszista fiatalokat. Nálunk a „gárdák”, „csendőőrök” még megbízható, hatlövétű messzehordó csúzlikkal sincsennek felszerelve... Néha azt is meg lehetne kérdezni az amerikaiaktól és a kanadaiaktól, hogyan lehetne összehasonlítani a magyar (európai) cigányokat az indiánjaikkal.

Sokat emlegetik itthon a Numerus Clausus törvényt, amely a hazánkbeli nemzetiségeknek arányszámuknak megfelelően biztosított helyet az egyetemeken. A kritikusok több tényről feledkeznek el. Például arról is, hogy csak Budapesten tartották be ezt a törvényt, azt is csak a területi autonómiával rendelkező egyetemeken történt zsidóverések miatt, mert a vidéki egyetemeken vidáman tanulhattak a zsidó fiatalok is.

A másik tény pedig az, hogy a legtöbb UK és USA „Ivy ligue” (régi, elit) egyetemeken ugyan nem volt törvénybe iktatva a diszkrimináció, de sem néger, sem zsidó diákokat nem vettek fel. Legfeljebb zseniális vagy nagyon gazdagon adományozó zsidó papák gyermekei esetében tettek kivételt. Több egyetemen még a katolikusokat sem fogadták, vagy csak immel-ámmal. Ez csak a G.I. (frontharcos) törvény alapján változott meg a második világháború után.. Az elemi és középiskolák (néger) integrálása csak hosszú harcok után valósult meg a hatvanas években.

Az USA-ban történő antiszemita cselekményekről itt olvashatunk egy összegezést: http://www.adl.org/PresRele/ASUS_12/6128_12.htm Ezenkívül szemezgethetünk a Világhálón a veszettül antiszemita amerikai honlapok tömkelegében.

A két háború közötti antiszemitizmus nem volt magyar találmány. Nehéz elhinni, de Rooseveltt amerikai elnök sem lelkesedett értük. Joseph E. Persico, ismert amerikai történész-író a „Roosevelt titkos háborúja” (Roosevelt’s Secret War, Random House Trade Paperbacks/New York 2002, ISBN 0-375-76126-8) című könyvben eddig jórészt ismeretlen tényeket közöl. Szemelvények:

1. 218. oldal A St. Louis. Hamburg. Amerika hajón 1939 májusában menekülő 930 zsidót nem engedték partra szállni az USA kikötőiben, de Jamaikában, Kubában, Kanadában sem. A Rooseveltnek írott távirat válasz nélkül maradt. Vissza kellett térniük Európába, ahol sokan a holocaust áldozatai lettek.
2. 218 oldal FDR ajánlotta Morgenthau-nak: talán Kamerunban kellene letelepíteni a zsidókat. Ott csodálatos sík felvidék és fű (!) van. Az egész országot felfedezték, felkutatták készen (van a telepítésre)
3. 219-220 oldal. Észak Afrika megszállása után Rabatban a francia pk. tábornoknak az alanti kijelentést tette: A hivatásokban (orvosi, ügyvédi) pályán működő zsidók számát vissza kellene szorítani a lakossághoz viszonyított százalékukra. Ez a terv megelőzné a német problémát, ahol a zsidóság a népességnek csak néhány százalékát teszi ki, de az orvosok, ügyvédek, tanárok és professzoroknak közel fele volt zsidó... Mondotta Roosevelt.

Ezek elképesztő tények, nem illik bele a nyugati világról alkotott álmképünkbe. Ehhez képest a mi „numerus claususunk” és a II. zsidótörvényünk gyerekjátéknak tűnik.

Ami „győztes” államok „dicső” tetteit illeti, nem árt sorra venni azokat sem.

Franciák: Több mint 67,000 zsidót szedtek össze a francia rendőrök s adták át őket a németeknek. Ezeket Németországba és a megszállt Lengyelországba deportálták, ahonnan kevesen tértek vissza. Erről az átlag francia semmit sem tudott, csak nemrég vallották be a franciák, főleg Sarkozy és a mai miniszterelnök.

Szlovákia: Tiso páter vezetésével lelkes szervilitással vették át a német ideológiát. Minden elszállított zsidó után 500 DM-et fizettek a németeknek.

Románia: A zsidóirtást a Vasgárda kezdte, majd a román hadsereg folytatta. Bizonyítottnak, 250-400 000 zsidót öltek meg, borzalmas körülmények között. Mindezt a legcsekélyebb német ösztönzés és segítség nélkül. Ezt következetesen tagadták 2004-ig, amikor a zsidó szervezetek nyomására bevallották rémtetteiket és a kormányfő bocsánatot kért a zsidóságtól. Ennek az önkéntes akciónak a leírását olvashatjuk **Matatias Carp:** „A Román Holocauszt” című könyvében, ami magyarul és angolul is megjelent. Ugyancsak megírta ennek történetét a Magyar Köztársaság elnöke által néhány éve kitüntetett **Randolph Braham** amerikai professzor is és még sokan mások. Ceausescu pedig „kilóra” adta el a zsidókat Izraelnek, a szászokat pedig a németeknek.

Szerbek

Nyugaton már csak Titó partizánjainak „hősies” harcáról szól a háborúból visszamardt nyugati propaganda. Igaz ugyan, hogy velük főként a szerb kollaborátor miniszterelnök **Milan Nedic szerb csapatai** és a horvátok harcolgattak, kevés német segítséggel. A szerb zsidókat is Nedic emberei irtották ki, minden német segítség nélkül.

Ezeket az állításokat és híreket még hivatkozásokkal sem kell megerősíteni, mert ha elővesszük a jó öreg Google keresőt és beütjük a következőket:

Antisemitizm in France (vagy akár UK, USA, Germany, Belgium, Hollandia, stb) rengeteg adat jelenik meg, főként az illetékes zsidó szervezetek jelentései. Például:

Franciaország:

73,853 zsidót deportáltak Franciaországból a németek, a francia rendőrség lelkes közreműködésével.

2014. január 28.-án volt a íholocaust emléknep Franciaországban. Tüntetőket ezt kiabáltak az utcán „Zsidók, kifelé Franciaországból!” Ezt is kiabálták: „Zsidó, Franciaország nem a tied! Zsidó, Zsidó, Zsidó!”. És felemelték a karjukat a divatos „reverse” náci tisztelgésre.

Mit is csináltunk mi magyarok, akiket előszeretettel neveznek hazai és külföldi politikusok atiszemitáknak?

A Szovjet elleni háborúba lépésünknek több oka volt. Íme néhány: Horthy tanácsadóit arra készítette a német megszállás réme, hogy rábeszéljék a Szovjet ellenes háborúban minimális erővel való részvételre, amely megmentheti a magyar zsidók életét is. Gondoljunk arra, hogy Horthyt nem állították a Nürnbergi Bíróság elé, és élete végéig a hálás **Chorin Ferenc, Kornfeld Mór** és társaik egy alapítványon keresztül tartották el a portugáliai Estorilban. Ifj. Horthy Istvánné pedig meleg barátsággal emlékezik meg könyvében az őket segíteni akaró **cionistákról**. Megbízottjuk **Dr. Ruben Hecht** el is ment Horthyékhoz, hogy „**megköszönje apósomnak, amit a magyarországi zsidókért tett**” írja özv. Horthy Istvánné. Nyilván nem ok nélkül voltak segítségükre. **A köszönetet az a többszázezer magyar honvéd és zsidó munkaszolgálatos is megérdemelné, akik a magyar Holokauszt elodázásért is életüket áldozták.**

Amiről nem hajlandók tudomást venni:

A történelmünket valószínűleg alaposan át kellene írni, ha valaha is előkerülne annak a Koronatanácsnak az eredeti - teljes - jegyzőkönyve, amelyen elhatározták a Szovjet elleni háborúban való részvételt. Állítólag csak két példány maradt meg, de mindkettőben a második rész különbözik egymástól. Így nyilván mindkettő hamisítvány.

1. Közel 200,000 lengyel menekültet fogadtunk be és tettük lehetővé továbbutazásukat, hogy az angolok által felállított Anders hadseregben harcoljanak tovább a németek ellen., A UK-t védő vadászpilóták jórésze is azok a lengyel pilóták voltak, akiket átengdtünk... A lengyel hadsereggel érkező zsidókat is a nemzetközi jognak megfelelően védtük és hamis papírokkal is elláttuk őket.

2. Osztrák és cseh zsidó menekülteket is ezerszámra fogadtuk be és védtük egészen a német megszállásig (1944. március 19), de még azon túl is titokban és sokat kockáztatva, többször a helyi hatóságok hallgatóságos beleegyezésével.

3. A német megszállás, 1944. március 19. után kezdődött a magyar zsidóság kálváriája. De amikor a német hadsereg java kivonult, Horthy leállította a deportálásokat. Ezzel kb. kettőszázezer budapesti és oda menekült vidéki zsidónek minősülő magyar állampolgárt mentett meg.

4. Eichman, az „Endlösung” végrehajtója mondta Izraelben, hogy az egész megszállt Európában, csak Horthyék merték őt kiutasítani az országból.

5. Miért nem ugrottunk ki a háborúból? Erre, többek között, a brit külügyminisztérium egy nemrég felszabadított titkos jelentése adhat némi következtetésre okot. Egy Mr. Randal nevű magasabb beosztású úr jelentette, (értelemszerű fordításban):

„1943. október 14

A Zsidó Ügynökség (Jewish Agency) megbízásából Namier professzor kérte, hogy ne kényszerítsük a magyar kormányt az idő előtti kiugrásra mert ez német megszállást eredményezhetne. Ez pedig a 800,000 zsidó megsemmisítéséhez vezethetne, akik most relatív biztonságban élnek Magyarországon.

Mr. Randal említette, hogy ez már oka lehet annak, hogy a magyar kormány nem közeledett a Szövetségesekhez...

Dr. Namier reménykedik, hogy a magyar kormány nem mozdul, amíg a németek (egy kiugrási kísérletre) reagálni tudnának.

Reg.:) 012035/385/21”

Nos, kik is az antiszemiták??

UTÓSZÓ:

Sokan vádolnak minket azzal, hogy nem tettünk meg mindent a zsidók megmentése érdekében és közömbösen viselkedtünk sorsuk iránt.. Ez sem igaz! Budapesten és a nagyobb városokban mindenki mentette a zsidó barátait, aki tehetette. Falvakban, kisvárosban általában nehéz volt, hiszen mindenki belelátott a másik tányérjába. **Természetesen nincs olyan törvény a világ egyetlen országában sem, ami arra kötelezne valakit, hogy saját és családja életét kockáztassa másokért.** Ennek ellenére sokan vállalták a „felkoncolást”, amit a nyilasok ígértek a zsidómentőknek. Wallenberg sem volt az egyetlen aki ezeket mentett meg. Angelo Rotta pápai nuncius, a magyar Baránski Tíbor (Buffalo, NY, USA) szervezésével legalább annyi zsidót mentett meg mint ő (Baránski a Righteous Gentile címet is megkapta

<http://www1.yadvashem.org/yv/en/righteous/statistics.asp>)

Szobrot viszont nem állítottak neki!!!

Carl Lutz svájci követ többet mentett meg, mint Wallenberg úr. Ezenkívül apácák, papok, hivatalnokok, katonák mentették zsidó polgárainkat

Tessék már végre tudomásul venni, hogy azok rendkívüli idők voltak. Túl Sztalingrádon, a Második Hadsereg pusztulásán. Minden hadköteles férfi katona volt. Nem volt már olyan család Magyarországon, ahol nem lett volna hősi halott, sebesült vagy hadifogoly. A Szovjet hadsereg a határaink előtt állt, 1944 augusztusa óta már hazánk területén folytak a harcok. Frontkatonáink elbeszéléseiből és 1919-es kommunista terror óta tudtuk, mi vár ránk. Mindenki leszámolt a saját és családja életével, bizonytalan jövőjével. 44 április harmadika óta pedig súlyos és kíméletlen amerikai-angol-szovjet légierők bombatámadásait kellett elszenvednie az országnak. Kíváncsi volnék, az angolok, franciák, amerikaiak, stb. hogyan viselkedtek volna hasonló körülmények között...?

+++++

KIK SZÍJTJÁK AZ ANTISZEMITIZMUST?

Azok a személyek, akik oktalan gyűlöletükben szándékosan teremtik meg az antiszemitizmust. Ezzel mind nehezebbé teszik azoknak a zsidó honfitársaink életét, akik csak békében, háborítatlanul, nyugalomban és biztonságban szeretnének élni közös hazánkban.

Néhány szemelvény:

KORNIS MIHÁLY ÍRÁSA A BESZÉLŐBEN, 1993. DECEMBER 21.

„Mi sokkal jobban gyűlölünk titeket, mint ti minket’

S

REGÖS PÉTER: 2012-BEN ÍRT LEVELE LIPTÁK BÉLÁHOZ.

„Én bátran kimondom – mert én nem egy lehorgasztott fejű, gyáva, szar zsidó vagyok, nekem van vér a pucámban – hogy én úgy utálok a magyar népet, hogy azt csak egy költő tudná megfelelően szavakba foglalni’

BAJTAI ZOLTÁN NYILATKOZTA A TILOS RÁDIÓBAN 2003-BAN.

„Kiirtanám az összes keresztényt!”

GLATZ FERENC VÉLEMÉNYE A MAGYARSÁGRÓL.

”A magyar embernek évszázadnyi időbe tellett, amit a lovaglástól elgörbült lábával megtanulta az eke utáni egyenes testtartást és leszokott arról, hogy gyönyörűségét lelje az asszonyok és gyerekek lemészárlásában.”

LANDESZMANN GYÖRGY RABBI NYILATKOZATA 1993-BAN.

„Ha felsorolnánk azoknak a zsidóknak az értékeit a magyar kultúrában, amit ha kivonnánk Magyarországról, akkor nem maradna más, csak bő gatyá és a fütyülős barack.”

KERTÉSZ ÁKOS:

„A magyar genetikusan alattvaló. József Attila talált mentséget: „ezer éve magával kötve, mint a kéve sunyít, vagy parancsot követ.” De ez nem mentség arra, hogy a magyar a legsúlyosabb történelmi bűnökért sem érez egy szikrányi lelkiismeret furdalást, hogy mindent másra hárít, hogy mindig másra mutogat, hogy boldogan dagonyázik a diktatúra pocsolyájában, rőfög és zabálja a moslékot, és nem akar tudni róla, hogy le fogják szűrni. Hogy se tanulni, se dolgozni nem tud és nem akar, csak irigyelni, és ha módja van legyilkolni azt, aki munkával, tanulással, innovációval viszi valamire.

Ma már a második világháború borzalmáiért, a Holocaustért egyedül a magyar a felelős, mert a

magyar nép az (a német néppel ellentétben), amelyik se be nem vallotta, meg nem gyónta a bűneit, se töredelmes bűnbánatot nem tanúsított, se meg nem fogadta, hogy soha többé, se bűnbocsánatért nem esdekelt.”

– Kertész Ákos Nepszava.com, 2011. augusztus 29.

SZERENCSÉRE (egy) ELLENVÉLEMÉNY IS AKADT:

Ugyancsak emlékezni kell Tom Lantos, azaz Lantos Tamás magyar származású amerikai képviselő 1994. május 26-i kongresszusi felszólalására, mely "Koszorús Ferenc: a magyar holokauszt hőse" címen a Congressional Record megfelelő számában olvasható. Idézem:

"Ezen év a holokauszt ötvenéves évfordulója. Szólásra emelkedem, hogy értékeljem a magyar holokauszt hőseinek egyikét, Koszorús Ferencet, aki saját élete biztonságának veszélyeztetésével magyar zsidók ezreit mentette meg a náci haláltáborokba deportálástól..."

Majd Tom Lantos így folytatja: „Látva a helyzet adta veszélyeket, tanácskozott a Kormányzóval, és saját hatáskörében előkészületeket tett, hogy megállítsa Bakyt és csendőrszázlójait. 1944. július 5-én a 1. páncélos hadosztály alakulatait Budapest stratégiai pontjaira rendelte, lezárva a városba vezető összes utat. Július 6-án reggel 7 órakor minden egység a helyén volt, és Koszorús tudatta Bakyyal, ha a csendőrei nem távoznak és nem oszolnak fel, akkor megsemmisíti őket. Július 7-én Baky kapitulált és eltávolította csapatait..."

Majd: „Koszorús ezredes példa nélkül álló tette az egyedüli ismert tény, hogy egy tengelyhatalom katonai erővel megakadályozta a zsidók elhurcolását. Ez a rendkívüli, kockázatos hőstett, amit igen bizonytalan körülmények között hajtottak végre, eredményezte azt, hogy Budapestnek a nácik általi végleges birtokbavétele három és fél hónappal eltolódott. Ez az időszak a zsidók ezreinek tette lehetővé, hogy biztonságot találjanak Budapesten, s megmeneküljenek a biztos pusztulástól. Ez a szünet tette lehetővé a híres Raoul Wallenbergnek is, hogy sikeres és eredményes mentő küldetését koordinálhassa..." (Dobai Miklós)

Sajnos Lantos úr szavai nem terjedtek el a világ média hálózatában, mert ez nem támogatta a hazánk elleni gyűlölethullam gerjesztőinek érdekeit. De azért jó ilyet is olvasni, még akkor is, ha csak egyetlen egy magyar zsidómentőt említett a sok közül...

+++

Azok a fiatal történészek, akik csak a rosszat kutatják és hiszik el és országunk történetét csak ellenséges művekből ismerik; szintén erősen hozzájárulnak az antiszemitizmus terjedéséhez. Mostanában két kirívó eset rontott az önbecsülésünkön, azok körében, akik az ellenség rágalmait elhinni hajlamosak.

Az egyik „mű”, német forrásra utalva, élénk színekkel ecsetelte a honvédség állítólagos rémtetteit Ukrajnában. Valószínűleg nem is hallott Az UPA (Ukrán Partizán Hadsereg) és a magyar Honvédség megállapodásáról. Ennek angol szövege olvasható az angol honlapunkon. Magyar fordítása készülóban van. Ezenkívül arról sem tud, hogy a Genfi Egyezmény nem védi a partizánokat és azok „vendéglátóit”.

A másik felháborító vélemény szerint a magyar kormány már azért is bűnös, mert a német megszállás után az adminisztráció, a csendőrség és rendőrség a helyén maradt és kiszolgált a nácikat.

Lehet, hogy ez RÉSZBEN igaz, de ugyanez történt egész Európában. A francia, norvég, belga vagy holland adminisztráció szintén helyén maradt a rendőri erővel együtt. Erről sohasem hallottak? Ezek a szerencsétlen tőkfejek vagy bértolnokok forduljanak bizalommal a Google keresőhöz! Csak győzzék feldolgozni az ott található adatokat. Persze ehhez angolul is kell tudni...

Ha már mindenáron a borzalmakkal akarnak foglalkozni, ajánlanám a Titóék által lemészárolt negyvenezer ártatlanról, a Maniu gárdisták primitív vérengzéseiről, a Duna deltá haláltáboraiiban elpusztult véreinkről, a szolyvai áldozatokról, a csehszlovák gazemberségekről, a máig is részben érvényhben lévő jogfosztó Benesi rendeletekről a szovjet gulágban lassú halálra ítéltokról az ÁVÓ által agyonvert, kivégzett áldozatokról a besúgásra kényszerített tízezrekről írjanak.

Igaz, az nem üzlet...